

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af Forslag til Lov, inden holdende nogle Forandringer i Lovslogs boggivningen, dvs.
 Lovforslaget findes i Tilleg C., Sp. 105—6.

Lovforslaget sattes under Forhandling.
Engen begjærende Ordret: Et vedtak om at udvalg paa Frederiksberg skal udarbeide et meddelelse om Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtages uden Aftemning.

Vitter: Jeg tillader mig at foreslæg Lovforslaget henvist til et Uddvalg på 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Aftemning vedtages dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af Forslag til Lov, hvor ved Bygningsloven af 12te April 1889 for Staden København med nogle Forandringer udbides til og da at gælde for Frederiksberg Kommune.

(Lovforslaget findes i Tilleg C., Sp. 107—8.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.
Bouliske: Det er mig bekjendt, at der blandt Frederiksbergs Grundstørere er en temmelig stor Bevægelse, angående det foreliggende Lovforslag, og da det er sikkert nu, at vi ikke alle her have forneden kendstaf til denne Sag, vilde jeg ønske, at Thinget vilde gaa ind paa at nedskrive et Uddvalg for nærmere at overveje Sagen, da for, at Grundstørerne kunne faae Lejlighed til at udvale deres Anfuerer om en bedre Aftale end Loven. Jeg skal derfor anbefale, at Lovforslaget gaar videre og henvises til et Uddvalg.

Formanden (H. S. b. r. o.): Spørgsmaalet om Uddvalgs Medsættelse vil jo først komme til Afgjørelse, naar Lovforslaget er overgaaet til anden Behandling.

Scharling: Det vil vist være overmaade ønskeligt, om dette Lovforslag kunde blive gjennemført hurtig, for at kunne blive til Lov inden Esteraaret, thi der trænges ganske sikkert den endnu høiere Grad paa Frederiksberg til en saadan Lov, end der trængtes til en ny Bygningslov i Københavns havn, da den i forrige Aar sortes igennem. Forholdene ere jo desværre i det Helle saaledes paa Frederiksberg, at de maa siges at være langt mere uquintige end Forholdene i det indre gamle København.

Når man nemlig betragter hele den store Strækning, der betegnes som Frederiksberg, som begændres af Allegade og strækker sig fra Midten paa Vesterbro til Landegårdsgaarden, vil man se, at der er ikke udslag nogen Plads til offentligt Dør eller forbeholdt noget samhæft Areal til anden Anwendung, end Bebyggelse, saa vidt mig bekjendt, alene med Utdragelse af Landbohøstens Grund, og selv af den begynde vi nu nu at ville selge til Bebyggelse. Om fortære eller længere Tid vil hele dette store Areal vistnok ikke være Andet end Gader, lutter Gader, Forholdene ere jo nu saadanne, at der rundt omkring findes et stort Antal Villaer med Haver, men disse Villaer ville efterhaanden forbinde mere og mere, idet Servituferne for forskellige Veies Vedkommende efterhaanden ville falde bort — saa vidt jeg ved vil dette være Tilfældet for Bylouisevis Vedkommende i Aaret 1900 — og vi jo Bebyggelsen skride rast frem, saa at overalt store Bygninger træde i Stedet for de tidligere Villaer og Villahaver.

Der er derfor her endnu høiere Grad end for Københavns Vedkommende Grund til at sørge for, at der i alt Fald bliver bredere Gader, og at der ad den Bei sørges for Tilhørsel af Luft, ligesom i det Helle, at Reglerne for Bebyggelse af Grundene blive strængere end i København, saaledes som det jo ogsaa er foreslædt her i Lovforslaget. Dermed vil jeg gjerne henlede det eventuelle Uddvalgs Opmærksomhed paa om der ikke paa sine Punkter kunde være Anledning til snare, at gaa noget videre end Lovforslaget i Retning af at slasse fornudent Lhs og Luft til Beboerne, naar Bebyggelsen efterhaanden strider videre frem. Når det saaledes i § 4 hedder: Som Regel skal fordras, at der gives Gaden eller Veien en Brede af 30 Alen, hvilken Brede dog kan nedsettes til 20 Alen o.s.v., tror